

ИСТОРИЯ
ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Инв. № 257а
21/07. 1979г.
АКАД. БАН ССРС ГЕР. ЦЕНТ.

Искендеров Насир

Манас

Т. I-и

рукопись

I-БӨЛҮК

„Алгагқы Манас“

Айттып, жазган: Искендеров
Насир.

Фрунзе шаары,
Терцен көгөсү № 64
Май 1952-жыл.

Манастир Вапталыцы.

8580 строк

Кыргыз Эми Коргогон
Машандыгы болбогон
Машан мезентакшыны
Балаштырын ойлогон
Тобой деген жан экен
Баатырдуугу бар экен
Мындай калган дуртудук
шунун оюру ашкан Куугунок
Атын баатыр айттайын
Суреттөөт сыын байкайын
Атын айтсаң Когойдун
Мындай уруктан Эми Когойдун
Мурдундурун байкайын
толуктан шуну айттайын
Когойдон калган ур башы
Мурдун сокун кур бала
Эң ушусу Когойдун
Бул өзү баатыр болгон соң
Калыпкан душман жолоду
Муну Кургон Кыргыз Эм
Кайра баатыр оюлду
Белсенин билек турмушун,
Кор Кылбауу Кыргыздын
Кайылыи Кесе Башкалар,
Кайрайттоонун турмушун
Келгендерге тенсиетней
Кату сокку ургузду.
Ортоңкуу шылауду
Айтпай манда Турашын?
Омурдон баатырын
Айттынан манда Калтайын
Келиштин Келбетин
алдына таптайын
Бул Когойго иең Эмсе
Башкалардан Кем Эмсе.

34.

2
Кыргыз Эли Үйрөттөкөн,
Касташканды Үйрөттөкөн.
Эн Келтөөн Үйүрдө
Муну байкап карайын
Акымын байкан баалайын
Буга ашмогон мин киши
Озунө озу тын киши
Ташыкпаган талбаган
Бу далы Эден Калбаган,
Кайраттанын Кашынын,
Эн урун бу да тамдалган
Касташын озу барбаган
Үйр гатакты сабаган
Озун кайту кармаган
Бошкы мактан какыра
Табалын деп асылса
Ага кулак сабаган
Озу кайту ман болгон
Ар түмүрү бар болгон.
Жердеген жери Күрүш
Самарканд Айдигман
Ушу жерде турушкан,
Оздорундо Эрттөри,
Кыргыздар маман турган.
Башка мактан байыны
Душманы гаток Кылбады.
Ошондо Кыргыз Эли Озунго,
Жайманшыны тырсады.
Кыргыздар Канды Көрүшүп,
Оз иштен билгешин
Кырк уруго болуптур,
Салдары ошун көбөйдү
Эрки тейин Колуна
Түртүрүшүп бир-бирин,
Көтөрүшөтүн төлөйдү.

35.

Ашкан баатыр Ногойду.

Муну Кыргыздар мактом мааман

Бул баатырдын тушунда
душманда баатыр дообалан,

Бурдук жоктойан коргогон,

Кастамжан адам болгон,

Кастыганды кагарткан

Забшыкалды жайтантакан.

Оз колунда өз эрки

Тынчтыгын ойлон жинин,

Бербекке ойлон керинин.

Турганон Кыргыз өз жини

Кор болбосун мен барда

Зар тарабын жайтын

Туболукко тударын

Туду бекен кен жайда

Жети омур жерге киремде,

Бербектин тууган жинди,

Залкайган жайык керинди.

Кор кылбасмын балакага

Өзүм ашан тударанда

Кастамжандар кагышар,

Кайраттуу сокчу урганда.

Ногойдон калган төрт бала

Төртөө бурдей өрт бала

Жайдары болот баармын,

Жаркыраган аз гана

Калыптанган туш болду

Туболукко ой сана

Төртөөнө жашан шоболду.

Баш көтөрүп балдары

Бой тартып келип өсө элек

Убактыга жете элек